

פרק רביעי בני העיר

דף כ"ו

מכירת תשמישי קדושה של בני העיר

הדברים הבאים שהם מתשמישי בני העיר, כולם יש בהם קדושה, אבל אין קדושתם שווה, אלא זה מקודש מזה, כפי הסדר הבא.

א. ספר תורה.

ב. ספרי נביאים וכתובים.

ג. מטפחות ספרים [כלומר בגד שמלבישים בו ספר תורה].

ד. תיבה [ובכלל זה, היכל שמניחים בו ספר תורה, וכן לוח שנותנים עליו ספר תורה^א].

ה. בית כנסת.

ו. רחוב העיר. [ובדבר זה נחלקו חכמים אם יש בו קדושה, כפי שיתבאר בעזה"י להלן].

ומבואר במשנתנו, שכל אלו, אם מכרום בני העיר, קונים בדמיהם דבר שקדושתו מרובה ממה שמכרו, ולא דבר שקדושתו פחותה ממה שמכרו^ב. והטעם לכך, משום שמעלין בקודש ואין מורידין [כמבואר בסמוך]. ואם קנו במקצת מהמעות דבר שקדושתו חמורה, ונשארו בידם מעות, גם במעות הנשארות יקנו רק דבר שקדושתו חמורה ממה שמכרו.

מעלין בקודש ואין מורידין

ענין זה שמעלין בקדש, למד מהקמת המשכן, שבצלאל עשה את המשכן, ומשה שהיה גדול ממנו, הקימו, שנאמר, "וַיִּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ"ח).

^א שו"ע או"ח סימן קנ"ג סעיף ב'.

^ב ומתוך פירושו רש"י בהמשך הסוגיה מבואר, שהדבר שמכרוהו, בקדושתו עומד ביד לוקח, כגון אם מכרו בית כנסת הם יקנו בדמים דבר מקודש ובית כנסת שביד קונה בקדושתו עומד.